

РЕШЕНИЕ

№ 1043

гр. София, 24.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 81 СЪСТАВ, в публично заседание на осми декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СВЕТЛАНА ХР. ПЕТКОВА

при участието на секретаря НАТАША П. МЕРЕВА
като разглежда докладваното от СВЕТЛАНА ХР. ПЕТКОВА Гражданско дело
№ 20211110148082 по описа за 2021 година

Предявени са обективно съединени искове с правно основание чл.410, ал.1, т.2 КЗ, вр. чл.49 ЗЗД и 86, ал. 1 ЗЗД.

Ищецът „ЗАД АРМЕЕЦ“ АД твърди, че е застраховател по полица № 0306X0446153/15.01.2019г. по имуществена застраховка „КАСКО“ на МПС л.а. „Тойота“, модел „Ленд Крузер“ рег. № СВ 5798 ВА. На 07.12.2019г. в гр.София, на бул. „Цариградско шосе“, настъпило ПТП, при което са причинени вреди на застрахованото МПС. Обстоятелството, което предизвикало ПТП било попадане на л.а. в небезопасен и заледен участък на пътното платно, който се завърта и се удря в крайпътната мантинела. Поддържа, че отговорен за настъпилото ПТП е ответникът СО, предвид неизпълнение на вменените му задължения като стопанин на процесния пътен участък. Във връзка с образуваната при ищеца преписка по щета № 10119030108439 и издадено възлагателно писмо за извършване на автосервизни услуги, застрахователят е заплатил на извършилия ремонта сервиз сумата 7593,62 лева с преводно нареждане № П19745732/19.03.2020г. Поддържа, че с писмо получено от ответника на 13.04.2020г., поканил последния да му възстанови доброволно в 7 – дневен срок заплатеното застрахователно обезщетение, ведно с извършените ликвидационни разноски по претенцията, но ответникът не изпълнил задължението си. Ищецът моли за осъждане на ответника да заплати сумата 7603,62 лева – заплатено застрахователно обезщетение с вкл. 10 лева ликвидационни разноски, ведно със законната лихва върху главницата от депозирането на исковата молба в съда на 19.08.2021г., както и сумата 1022,35 лева – обезщетение за забава за плащането на същата главница, дължимо за периода от 21.04.2020г. до 18.08.2021г. Претендира присъждане на разноски за производството.

Ответникът Столична община е получил препис от исковата молба и в срока по чл. 131 от ГПК е подал писмен отговор, в който оспорва изцяло исковете по основание и размер. Оспорва твърдението, че общината не е взела необходимите мерки за поддържане на пътя, като твърди, че е предприела необходимото по закон зимното поддържане на улиците, заедно с отговорното за обезопасяване и механично

обработване на бул. „Цариградско шосе“ лице. Твърди, че от представените от страна на ищеца доказателства не се установява настъпилото ПТП, при което да са причинени вреди на застрахованото при ищеца МПС. В тази връзка твърди, че липсва протокол за ПТП, както и доказателства за уведомяване органите на КАТ. Поддържа, че липсват документи, които да доказват правоспособността на водача, както и документи за извършен технически преглед на автомобила. Счита, че уведомлението подадено от водача до ищеца не определя точно мястото на ПТП. Оспорва механизма на ПТП. Твърди, че водачът на л.а. бил виновен за причиняването на щетите – чл.20, ал.2 ЗДвП, респ. твърди съпричиняване. Оспорва наличието на причинно-следствена връзка между уврежданията по МПС и твърдяното заледряване на пътното платно и удар във вещи, собственост на ответника. Моли за отхвърляне на исковете. Претендира разноски.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и въз основа на доказателствата по делото, намира от фактическа и правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне срещу възложителя за възложената от него на трето лице работа, при или по повод на която са възникнали вреди по чл. 49 от Закона за задълженията и договорите.

За възникване на регресното вземане в настоящия случай е необходимо да се установят кумулативно следните факти: 1. наличието на валиден договор за имуществено застраховане между увреденото лице и застрахователното дружество /ищец/; 2. в срока на застрахователното покритие на договора и вследствие на виновно и противоправно поведение на лице, за което отговаря ответникът /бездействието на негов служител във връзка със стопанисването, поддържането и ремонтирането на пътя/, да е настъпило събитие, за което застрахователят носи риска; 3. в изпълнение на договорното си задължение застрахователят да е изплатил на застрахования застрахователното обезщетение в размер на действителните вреди.

В тежест на ответника, при доказване на горните факти, е да докаже погасяване на дълга. В тежест на ответника е да докаже и въведеното възражение за съпричиняване от страна на водача на л.а.

От приетата по делото застрахователна полица № 0306X0446153 от 15.01.2019г. се установява, че между ищцовото дружество, в качеството му на застраховател, от една страна, и Младежка кооперация „Ялта“, в качеството □ на застрахован, от друга страна, е сключен комбиниран договор за злополука и автомобилна застраховка "Каско", по отношение на процесния автомобил марка "Тойота", рег. № СВ 5798 ВА, със срок на застрахователно покритие от 00:00 часа на 21.01.2019г. до 23:59 часа на 20.01.2020г.

Прието по делото е уведомление за щета, подадено при застрахователя, от Николай Терзийски /представител на собственика Младежка кооперация „Ялта“/ на

10.12.2019г., с което ищецът е уведомен за причинени щети на застрахованото имущество, в резултат на претърпяно ПТП на 07.12.2019г., около 8:30 часа сутринта, по бул. "Цариградско шосе", гр. София, с водач на автомобила П. К. П.. Посочено е, че водачът е попаднал на поледица на пътното платно, вследствие на което автомобилът се завъртял и се ударил в мантинелата.

Въз основа на уведомлението при ищцовото дружество е образувана процесната щета. Извършен е опис на претенцията и съставен доклад по щетата, с който е определена сума за изплащане на обезщетение в размер на 7603,62 лева, от които 7593,62 лева, представляващо заплатено застрахователно обезщетение на увредения автомобил и 10 лева, извършени ликвидационни разноски по претенцията. От приложеното по делото платежно нареждане за кредитен превод от 19.03.2020г. се установява, че сумата от 7593,62 лева е преведена по сметка на извършилия ремонта сервис „ТМ Ауто“ ЕООД. Това обстоятелство е отделено и като безспорно между страните с изготвения проект на доклад по делото, приет за окончателен без възражения от тях.

До ответника е изпратена регресна покана по процесната щета за възстановяване на платената сума, която е връчена на адресата на 13.04.2020г., видно от направеното отбелязване върху поканата.

Разпитана по делото св. П. П., водача на увредения автомобил, потвърждава описаното в депозираното уведомление за щета от 10.12.2019г. Сочи, че ПТП е настъпило на бул. "Цариградско шосе, в посока Летище София, след хотел „Плиска“, на моста на Четвърти километър. Посочва, че било рано сутринта, като по пътната настилка нямало сняг, но тъй като по-рано ръмяло, пътят бил като стъкло. Намира, че пътната настилка не била обработена срещу заледяването, тъй като преди нея имало други катастрофирани коли. Твърди, че карала бавно и възприела намиращите се пред нея автомобили, които също се пързали, но не било възможно да спре. Свидетелства, че след подхлъзването, МПС - то станало абсолютно неуправляемо. Отклонила автомобилът леко вдясно, за да избегне съприкосновение с другите коли, при което се ударила в мантинелата. При преценката им по реда на чл. 172 ГПК съдът кредитира напълно показанията на разпитания по делото свидетел. Показанията □ възпроизвеждат непосредствени възприятия, безпротиворечиви са и следва да бъдат кредитирани, тъй като изцяло кореспондират със събраните по делото писмени доказателства и заключение на САТЕ.

Механизмът на ПТП се потвърждава и от приетите по делото заявления за изплащане на обезщетение за вреди на МПС с отразена схема на уврежданията по автомобила, взети предвид от вещото лице по приетата САТЕ, която установява причинната връзка между този механизъм и настъпилите вреди на автомобила. Съобразно изслушаното по делото заключение на съдебната автотехническа

експертиза, процесното ПТП е настъпило при движение на автомобил „Тойота“, модел „Ленд Крузер“ рег.№ СВ 5798 ВА по бул. „Цариградско шосе“, който попада на залебен участък от пътната настилка и поради рязка промяна на сцеплението на гумите с пътната настилка, автомобилът губи устойчивост и се удря вдясно върху крайпътната мантинела.

Доводите на ответника относно неизясненост на конкретното място на настъпване на ПТП са неоснователни. В хода на делото свидетелят еднозначно посочва, че се касае за участък от бул. „Цариградско шосе“, в района на моста на „Четвърти километър“, посока Летище София. Същевременно ответникът не е оспорил обстоятелството, че булевардът представлява общински път, за стопанисването и поддръжката на който отговаря. На основание чл. 19, ал. 1, т. 2 и чл. 31 ЗП, ответникът длъжен да осъществява дейностите по поддържането му в изправно състояние, така че да бъде ползван по предназначение. За зимните месеци, когато е и процесното събитие, това задължение несъмнено включва дейностите по снегочистване и обезопасяване. По делото са приети оперативен план за зимния период 2019/2020г., улични участъци, както и ежедневен констативен протокол № 07.12.2019168134-01 за установяване на количествата на изпълнените и неизпълнените видове дейности, район: Средец, за дата 07.12.2019г. (събота). По отношение на констативния протокол не се установява конкретно за бул. „Цариградско шосе“, като част от улиците с масов градски транспорт, да е извършвана дейност по снегочистване в период предхождащ настъпването на процесното ПТП.

Неоснователни са доводите на ответника за вина/съпричиняване за настъпването на ПТП от страна на водача на л. а. В доказателствена тежест въвелия възраженията ответник е да установи по реда на чл. 154, ал. 1 ГПК фактите, на които основава същите. От събраните по делото доказателства – писмени и гласни такива и заключение на САТЕ възраженията на ответника не се установяват.

Съдът не споделя и възражението на ответника в насока липса на съставен протокол за ПТП и доказателства за уведомяване на органите на КАТ. Следва да се отбележи, че службите за контрол на МВР имат задължението да посетят мястото на ПТП в случаите, установени в чл. 125 ЗДвП, в т. ч., когато между участниците в произшествието има разногласие относно обстоятелствата, свързани с него, а едно от моторните превозни средства не е в състояние да се придвижи на собствен ход поради причинените му при произшествието щети /т. 7/ и когато произшествието е с един участник и моторното превозно средство не е в състояние да се придвижи на собствен ход поради причинените му от произшествието вреди /т. 8/.

На основание чл. 125а, ал. 2 ЗДвП и във връзка с чл. 294, ал. 7 КЗ е издадена Наредба № Из-41 от 12.01.2009 г. за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за информизиране между Министерство на

вътрешните работи, Комисията за финансов надзор и Информационния център към Гаранционния фонд /обн., ДВ, бр. 8 от 30.01.2009 г., в сила от 30.01.2009 г. /. В този подзаконов нормативен акт са регламентирани видовете документи, които се съставят за настъпило ПТП, а именно: 1/ констативен протокол за ПТП с пострадали лица; 2/ протокол за ПТП с материални щети и 3/ двустранен констативен протокол за ПТП /чл. 2, ал. 1/. Съгласно чл. 5, ал. 1 от наредбата, когато при произшествието са причинени само материални щети и между участниците в произшествието има съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те попълват своите данни в двустранен констативен протокол за ПТП /приложение № 3/. Същевременно в нормата на чл. 6, т. 4 от наредбата е указано, че не се посещават от органите на МВР – "Пътна полиция" и не се съставят документи за повреди на МПС, които не са причинени от друго ППС. Следователно доколкото по делото няма нито твърдения, нито данни, че след настъпването на ПТП процесният автомобил не е можел да се движи на собствен ход, то настоящият съдебен състав приема, че не е била налице някоя от хипотезите, установени в разпоредбата чл. 125 ЗДвП, при които службите за контрол на МВР задължително посещават мястото на ПТП, респективно застрахованият не е имал задължение да изисква изготвянето на документ за щетите по автомобила или да регистрира събитието пред компетентните органи.

Налице са и предпоставки за ангажиране отговорността на Столична община, поради неизпълнение на задължението ѝ за поддържане на общински път, което се извежда от нормите на чл. 3, ал. 3, чл. 8, ал. 3, чл. 19, ал. 1, т. 2, чл. 29, чл. 31, както и пар. 14 от Допълнителните разпоредби на Закона за пътищата. Според цитираните законови норми ответникът е длъжен да управлява общинските пътища /включително бул. "Цариградско шосе", където е реализирано процесното ПТП/ и да осъществява дейностите по поддържането им, като ирелевантно в случая е дали изпълнява тези нормативно установени задължения, чрез възлагането на определени дейности на трети лица. Тъй като в случая е установено настъпването на вреди по застрахования при ищеца автомобил от заледяване на пътното платно, довело до реализирането на ПТП в крайпътна мантиanela, е установено и бездействие от страна на компетентните служби на ответната административна структура за поддържане на пътя, както и за сигнализиране на препятствия на пътя /чл. 167, ал. 1 ЗДвП/, от което са причинени вредите по автомобила. Налице е следователно противоправно бездействие, което е основание за ангажиране отговорността на ответника- възложител на работата при условията на чл. 49 ЗЗД.

Съгласно заключението на приетата по делото САТЕ, неоспорено от страните, описаните от ищеца щети на застрахования при него автомобил съответстват на механизма на ПТП и са в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото застрахователно събитие. Според заключението на САТЕ стойността, необходима за възстановяване на щетите, причинени на процесното МПС, изчислена на база средни

пазарни цени към датата на ПТП е в размер на сумата от 7115,52 лева. Регресното вземане възниква в размера на по-малката от двете суми – на действителните вреди и на извършеното плащане, в настоящия случай - в размера на действителните вреди – 7115,52 лв. Към тази сума следва да се прибави и сумата от 10 лева, претендирана от ищеца като размер на обичайни разноси за приключване на застрахователната щета по смисъла на чл. 411 КЗ. Ответникът не доказва погасяване, поради което искът следва да бъде уважен до посочения размер – 7125,52 лева, като бъде отхвърлен за горницата до пълния предявен размер от 7603,62 лева, като неоснователен.

По иска по чл. 422 ГПК вр. чл. 86, ал.1 ЗЗД:

Вземането за лихва има акцесорен характер и за дължимостта му следва да се установи както възникването на главния дълг, така и забава в погасяването на същия за процесния период. Съдът формира правни изводи за наличие на главен дълг.

Задължението на делинквента /на лицето, което отговаря за него/ към застрахователя е задължение без срок за изпълнение, към което, с оглед регресния характер на вземането, не може да се приложи разпоредбата на чл. 84, ал. 3 ЗЗД. Ирелевантен е и моментът на извършеното плащане, което има значение само за възникване на регресното право, но не и за поставяне на длъжника в забава /моментът на настъпване на изискуемостта не съвпада с момента на забавата/. Покана е отправена до ответника и получена от него на 13.04.2020г. /видно от представените регресна покана и отбелязан входящ номер на ответника върху нея – л.27 от делото/. Ето защо, след изтичането на предоставения седемдневен срок ответникът е изпаднал в забава. За процесния период от 21.04.2020г. до 18.08.2021г. размерът на мораторната лихва, определен от съда върху установения размер на главница по реда на чл. 162 ГПК, възлиза на сумата от 959,97 лева. Ответникът не доказва погасяване, поради което искът следва да бъде уважен до посочения размер, като бъде отхвърлен за горницата до пълния предявен размер от 1022,35 лева, като неоснователен.

По разноските:

При този изход на спора право за присъждане на разноси възниква и за двете страни.

Ищецът претендира разноси в размер на 354, 14 лева, представляващи заплатена държавна такса, 250 лева, представляваща депозит за СТЕ, сумата от 30 лева за депозит за свидетел, както и юрисконсултско възнаграждение, което на основание чл. 78, ал. 8 ГПК във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ, съдът определя в размер на 100 лева. На осн. чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 690,09 лева, представляваща разноси, пропорционално на уважената част от исковете.

В полза на ответника следва да бъдат присъдени разноси пропорционално на отхвърлената част от исковете. Същият претендира разноси за юрисконсултско

възнаграждение, което на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ съдът определя юрисконсултско възнаграждение в полза на ответника в размер на 100 лева. На осн. чл. 78, ал. 3 ГПК ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника сумата от 6,00 лева юрисконсултско възнаграждение, пропорционално на отхвърлената част от исковете.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Столична община, ЕИК 000696327, с адрес в гр. София, ул. "Московска" № 33, представлявана от кмета Йорданка Фандъкова, **ДА ЗАПЛАТИ** на "ЗАД АРМЕЕЦ" АД с ЕИК 121076907, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Стефан Караджа“ № 2, на основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ и чл.86, ал.1 ЗЗД, **сумата 7125,52 лева**, представляваща изплатено от ищеца застрахователно обезщетение за причинени имуществени вреди по л.а. „Тойота“, модел „Ленд Крузер“ рег.№ СВ 5798 ВА, вследствие на ПТП настъпило на 07.12.2019г. в гр.София, на бул. „Цариградско шосе“, по повод на което е образувана щета № 10119030108439 с включени ликвидационни разноски, ведно със законната лихва върху главницата от датата на завеждане на исковата молба – 19.08.2021г. до окончателното изплащане на вземането, както и **сумата 959,97 лева**, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода от 21.04.2020г. до 18.08.2021 г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска за главницата за разликата над сумата 7125,52 лева до пълния предявен размер от 7603,62 лева, както и иска за обезщетение за забава над сумата 959,97 лева до пълния предявен размер от 1020,23 лева.

ОСЪЖДА Столична община, ЕИК 000696327, с адрес в гр. София, ул. "Московска" № 33, представлявана от кмета Йорданка Фандъкова, **ДА ЗАПЛАТИ** на "ЗАД АРМЕЕЦ" АД с ЕИК 121076907, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Стефан Караджа“ № 2, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от 690,09 лева – разноски в настоящото производство.

ОСЪЖДА "ЗАД АРМЕЕЦ" АД с ЕИК 121076907, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Стефан Караджа“ № 2 **ДА ЗАПЛАТИ** на Столична община, ЕИК 000696327, с адрес в гр. София, ул. "Московска" № 33, представлявана от кмета Йорданка Фандъкова, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата от 6,00 лева – разноски в настоящото производство.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____